

Γιατί δεν είναι επαρκείς οι μεταβατικές διατάξεις που περιέχει το υπό διαβούλευση ΕΧΠ ΑΠΕ

Φαίνεται ότι κατά τους υπολογισμούς του ΥΠΕΝ η μεταβατική διάταξη που περιλαμβάνεται στο σχέδιο ΕΧΠ, καταλαμβάνει αιολικά έργα συνολικής ισχύος πάνω από 16 GW. Ωστόσο, από την ισχύ αυτή, περισσότερα από 6,5 GW αφορούν έργα που είτε λειτουργούν ήδη είτε βρίσκονται υπό κατασκευή. Συνεπώς, η πραγματική επίδραση της διάταξης που παρουσιάστηκε περιορίζεται στη **διατήρηση >10 GW υπό ανάπτυξη αιολικών έργων** που είτε διαθέτουν ήδη ΑΕΠΟ είτε βρίσκονται σε διαδικασία περιβαλλοντικής αδειοδότησης.

Όμως:

A] Το Ειδικό Χωροταξικό Πλαίσιο δεν αποτελεί το μοναδικό φίλτρο αδειοδότησης ενός αιολικού έργου. Αντιθέτως, η ανάπτυξη ενός αιολικού πάρκου υπόκειται σε πλήθος πρόσθετων περιορισμών και ελέγχων, όπως οι δεσμεύσεις που απορρέουν από τη δασική και πολεοδομική νομοθεσία και την προστασία αρχαιολογικών χώρων και μνημείων, οι απαιτήσεις της Υπηρεσίας Πολιτικής Αεροπορίας και των Επιτελείων Εθνικής Άμυνας, καθώς και οι κανόνες, θεσπισμένοι ή άτυποι, που αφορούν την εγγύτητα σε οικισμούς, σε άλλες ανθρώπινες δραστηριότητες, τουριστικές περιοχές και άλλες χρήσεις γης. Ως εκ τούτου, **μόνο ένα μικρό μέρος των έργων που σήμερα βρίσκονται υπό ανάπτυξη θα καταλήξει τελικά να υλοποιηθεί.**

B] Επιπλέον, η **συντριπτική πλειονότητα των υφιστάμενων ΑΕΠΟ βρίσκεται σε διαδικασία τροποποίησης.** Ο λόγος είναι ότι η αδειοδοτική διαδικασία μέχρι την έκδοση της ΑΕΠΟ διαρκεί πολλά χρόνια, με αποτέλεσμα οι εγκρίσεις που εκδίδονται να βασίζονται σε σχεδιασμούς που έχουν πλέον καταστεί τεχνολογικά παρωχημένοι και περιλαμβάνουν παλαιότερους τύπους ανεμογεννητριών. Για τον λόγο αυτό, οι επενδυτές υποβάλλουν αιτήματα τροποποίησης, προτείνοντας συνήθως μικρότερο αριθμό ανεμογεννητριών με υψηλότερη ενεργειακή απόδοση και μικρότερο περιβαλλοντικό αποτύπωμα. Παρά ταύτα, οι αρμόδιες αρχές —ιδίως όσες δεν εποπτεύονται άμεσα από το Υπουργείο Ενέργειας— αντιμετωπίζουν συνήθως τις τροποποιήσεις αυτές ως νέες αιτήσεις αδειοδότησης: **πολλές από αυτές τις τροποποιήσεις απορρίπτονται, παρά το γεγονός ότι αφορούν βελτιώσεις έργων τα οποία έχουν ήδη λάβει περιβαλλοντική έγκριση.** Η πρόσφατη περιορισμένη συμμετοχή αιολικών έργων στον διαγωνισμό της ΡΑΑΕΥ για το Πρόγραμμα «Απόλλων» αποτελεί χαρακτηριστική ένδειξη των στρεβλώσεων που προκαλούν οι συγκεκριμένες διοικητικές πρακτικές.

Κατά συνέπεια, η πραγματική δεξαμενή έργων που διασώζεται μέσω της μεταβατικής διάταξης — δηλαδή τα >10 GW υπό ανάπτυξη αιολικών έργων— είναι εξαιρετικά περιορισμένη και σε καμία περίπτωση δεν επαρκεί για να υποστηρίξει την επίτευξη των στόχων που έχουν τεθεί για την αιολική ενέργεια το 2050.